

Publicerad 2014-12-15 15:20 av Osannolika

Vacklande kvinnor

När solen gick upp gick vi hem.
Vi ramlade genom varandra,
och slog golvet i den tysta entrén.

Och våra jackor luktade av livet och dekadens.
Så vi hängde dem ut genom fönstret.
Berättigade deras existens.
För alla att se...

Lika vacklande och vackra.
Som vi.

Efter nätterna på hala dansgolv
Och allt liv vi återtog...
Låg vi tysta på rummet
Och jag tror att det var nåt som dog.

I ekot av tappade människor
och fyllda glas.
Nåt som dog och föddes igen
i en orgasmisk extas.

Och allt vi trodde var verklighet
krackelerade

och
gick

i kras.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Osannolika med Poeter.se id #32995 innehar upphovsrätten